

Mijn grootste bezwaar is dat thuisonderwijs niet toegankelijk is na schoolgang. Wij hebben zelf een prikkelgevoelig hoogbegaafd kind dat beschadiging op liep in het onderwijs systeem. We hebben 3 jaar moeten strijden om hem uiteindelijk zelf legaal, met vrijstelling, individueel passend onderwijs thuis te mogen geven. Dit heeft enorm veel tijd en energie gekost en veel stress opgeleverd met een grote belasting voor ons als gezin en een negatieve invloed op de ontwikkeling van ons kind.

Het nakomen van onze plicht die wij hebben als ouders om ons kind de optimale zorg te bieden plus het recht van ons kind om optimale ontwikkelingskansen te genieten werden bij ons drie jaar lang verstoord door de bestaande leerplichtwet.

Om de zoveel tijd staan er artikelen in de krant over lerarentekort, sluitende scholen, falend passend onderwijs, getraumatiseerde kinderen die thuis komen te zitten. In de afgelopen 3 jaar zijn we veel van deze laatste groep kinderen en hun ouders tegen gekomen. Ouders die uiteindelijk besloten hun kind thuis te houden. Allemaal in een situatie waarin het schoolsysteem niet kan voorzien in wat het kind nodig heeft maar tegelijkertijd onder druk gezet door Bureau Leerplicht omdat het kind volgens de wet alleen onderwijs zou kunnen genieten op een school. Vastzittend in de huidige regelgeving met alle nare gevolgen van dien. Ik heb ook veel gezinnen zien vertrekken naar het buitenland om op die manier hun aandacht weer te kunnen richten op de zorg en gezondheid van hun kind en de harmonie binnen het gezin te herstellen. Hoogbegaafde ouders met hoogbegaafde kinderen die uit Nederland zijn vertrokken. Mensen die met hun mogelijkheden een belangrijke rol van betekenis hadden kunnen hebben in onze maatschappij.

Bovenstaande problemen gaan niet worden opgelost door het wetsvoorstel dat er nu ligt.

Wij zelf hebben niet op voorhand gekozen voor thuisonderwijs vanuit een specifieke levensvisie. Wij zijn inmiddels wel naar een specifieke levensvisie toegegroeid. Maar desondanks zou het niet zo moeten zijn dat een richtingsbezwaar de enige reden zou mogen zijn om voor thuisonderwijs te kiezen. Het hebben van inrichtingsbezwaren is wel degelijk een legitiem argument om voor thuisonderwijs te kiezen voor je kind.

Ons kind is een slim en prikkelgevoelig kind dat zich het meest optimaal ontwikkelt bij kind volgend individueel onderwijs thuis. Met daarnaast een zo'n breed mogelijk netwerk aan kinderen maar altijd middels kleine groepjes, individuele afspraken en altijd afgestemd op zijn eigen verwerkingsmogelijkheden.

Het huidige wetsvoorstel heeft voor mijn gevoel met name als doel om kinderen op de radar te houden en excessen te voorkomen. Met de excessen die óók eens in de zoveel jaar in de krant verschijnen vind ik dat volkomen begrijpelijk. Ik denk echter dat een groter deel van de schadelijke thuissituaties zich onder gezinnen van schoolgaande kinderen bevindt dan onder de kleine groep thuisonderwijsgezinnen. Ook geloof ik dat die situaties helaas niet altijd te voorkomen of op te lossen zijn. En ik ben zelf de laatste jaren eerlijk gezegd alleen maar enorm betrokken en

weldenkende ouders en kinderen tegen gekomen binnen de thuisonderwijsgemeenschap.

Daarom is het mijns inziens constructiever om, in plaats van te regeren vanuit angst en de behoefte aan controle ter voorkoming van ongewenste schadelijke situaties, toe te werken naar vertrouwen en samenwerking. Er ligt zoveel kennis en ervaring binnen de NVvTO van waaruit zou kunnen worden gekeken naar een wetgeving die wel bevredigend is voor alle partijen. Het is zonde om daar geen gebruik van te maken in de huidige situatie van onrust en problemen in het onderwijs. Ik ben er van overtuigd dat een goede wetgeving met op de eerste plaats de mogelijkheid om op elk moment te kunnen kiezen voor thuisonderwijs en op de tweede plaats een bevredigende toetsing van kwaliteit die werkbaar is voor beide partijen, kan zorgen voor een kwalitatieve marktwerking van het onderwijs. Een situatie waarin thuisonderwijs een evenredige legitieme waardevolle plek kan hebben naast het onderwijs binnen een school en waarin er ook geswitcht kan worden tussen beiden.

Mijn voorstel zou zijn om de keuzemogelijkheid te bieden tussen enerzijds desgewenst gebruik te maken van toetsmomenten en anderzijds het kunnen kiezen voor het schrijven van een onderwijsplan en profiel zoals dat nu al vanuit de stichting keurmerk thuisonderwijs gebeurt.

In onze situatie waarbij we het kind volgen in z'n leerproces en dit in samenspraak met hem begeleiden is de laatst genoemde de enige werkbare vorm. Dit is iets wat bijvoorbeeld ook op democratische scholen gebeurt. Net zoals er verschillende type scholen met verschillende toetsvormen bestaan is er ook binnen het individuele thuisonderwijs sprake van verschillende onderwijsvormen.

In onze situatie zullen toetsmomenten, behalve de onwenselijke druk die het oplevert, nietszeggende resultaten opleveren. Ons kind leert in een andere volgorde en op een ander tempo dan dat er op school van hem gevraagd zou worden. Ten opzichte van een gemiddeld profiel piekt hij op sommige gebieden ver boven z'n leeftijd uit terwijl hij op andere gebieden meer tijd nodig heeft. Deze mogelijkheid biedt het thuisonderwijs en daardoor blijft hij zich probleemloos ontwikkelen. Binnen de 8 jaren waarop een kind normaal gesproken op het basisonderwijs zit zijn er vele manieren om tot dat eind niveau te komen.